

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/776**z dnia 18 maja 2015 r.****rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, wprowadzone rozporządzeniem Rady (UE) nr 502/2013 wobec przywozu rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (rozporządzenie podstawowe), w szczególności jego art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (EWG) nr 2474/93⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 30,6 % na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”) (środki pierwotne).
- (2) W następstwie przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1524/2000⁽³⁾, zdecydowała, że wspomniane powyżej środki powinny zostać utrzymane.
- (3) W następstwie przeglądu okresowego przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1095/2005⁽⁴⁾, podwyższyła stawkę obowiązującego cła antydumpingowego do 48,5 %.
- (4) W maju 2013 r., w następstwie przeglądu okresowego przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Rada, rozporządzeniem (UE) nr 502/2013⁽⁵⁾, zdecydowała o utrzymaniu obowiązującego cła antydumpingowego na poziomie 48,5 % z wyjątkiem trzech przedsiębiorstw, którym przyznano indywidualne stawki cła [19,2 % dla Zhejiang Baoguilai Vehicle Co. Ltd, 0 % dla Oyama Bicycles (Taicang) Co. Ltd oraz 0 % dla Ideal (Dongguan) Bike Co., Ltd] (obowiązujące środki).
- (5) W maju 2013 r., w następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków przeprowadzonego na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego, Rada, rozporządzeniem (UE) nr 501/2013⁽⁶⁾, zdecydowała o rozszerzeniu obowiązujących środków stosowanych wobec przywozu rowerów pochodzących z Chin na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji (poprzednie dochodzenie w sprawie obejścia środków).

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2474/93 z dnia 8 września 1993 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz ustanawiające ostateczny pobór tymczasowego cła antydumpingowego (Dz.U. L 228 z 9.9.1993, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1524/2000 z dnia 10 lipca 2000 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 175 z 14.7.2000, s. 39).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/2005 z dnia 12 lipca 2005 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Wietnamu, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1524/2000 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 183 z 14.7.2005, s. 1).⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 502/2013 z dnia 29 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 990/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 153 z 5.6.2013, s. 17).⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji (Dz.U. L 153 z 5.6.2013, s. 1).

1.2. Wniosek

- (6) W dniu 23 lipca 2014 r. Komisja otrzymała złożony na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego wniosek o zbadanie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu rowerów pochodzących z Chin oraz o objęcie rejestracją przywozu rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin.
- (7) Wniosek został złożony przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Rowerów (EBMA) w imieniu 15 unijnych producentów rowerów.

1.3. Wszczęcie postępowania

- (8) Po poinformowaniu państw członkowskich i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie dochodzenia na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja podjęła decyzję o zbadaniu możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu rowerów pochodzących z Chin oraz o objęciu rejestracją przywozu rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin.
- (9) Dochodzenie wszczęto rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 938/2014 z dnia 2 września 2014 r. ⁽¹⁾ (rozporządzenie wszczynające).

1.4. Dochodzenie

- (10) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze Chin, Kambodży, Pakistanu i Filipin, producentów eksportujących w tych państwach, znanych zainteresowanych importerów unijnych oraz przemysł unijny.
- (11) Formularze dotyczące zwolnienia zostały przesłane do znanych Komisji producentów lub eksporterów w Kambodży, Pakistanie i Filipinach bądź za pośrednictwem misji Kambodży, Pakistanu i Filipin przy Unii Europejskiej. Kwestionariusze zostały przesłane do znanych Komisji producentów lub eksporterów w Chinach bądź za pośrednictwem misji Chin przy Unii Europejskiej. Kwestionariusze wysłano również do znanych importerów niepowiązanych w Unii.
- (12) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym. Wszystkie strony poinformowano, że brak współpracy może spowodować zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego oraz oparcie ustaleń na dostępnych faktach.
- (13) O interwencję rzecznika praw stron wystąpiło w dochodzeniu pakistańskie przedsiębiorstwo, które współpracowało w dochodzeniu. Przesłuchanie odbyło się w dniu 23 marca 2015 r. Przedmiotem dyskusji podczas tego przesłuchania była wartość dowodowa formularzy A dotyczących części rowerowych zakupionych od powiązanego przedsiębiorstwa w Sri Lance za pośrednictwem przedsiębiorstwa handlowego, jak wyjaśniono w motywie 98, oraz zastosowanie, przez analogię, art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do tych części rowerowych zakupionych w Sri Lance.
- (14) Pięciu producentów lub eksporterów z Kambodży, jeden z Pakistanu i dwóch z Filipin dostarczyło odpowiedzi na formularze dotyczące zwolnienia. Nie było współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących niepowiązanych z producentami lub eksporterami z państw objętych dochodzeniem. Trzech niepowiązanych importerów w Unii przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (15) Komisja odbyła wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:
- (a) producenci w państwach, których dotyczy postępowanie
- A and J (Kambodża) Co., Ltd., Sangkar Bavet, Krong Bayer, Ket Svay Rieng, Kambodża,
 - Asia Leader International (Kambodża) Co. Ltd., Svay Rieng Province, Kambodża,

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 938/2014 z dnia 2 września 2014 r. w sprawie wszczęcia dochodzenia dotyczącego możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem Rady (UE) nr 502/2013 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w drodze przywozu rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin, i poddające ten przywóz rejestracji (Dz.U. L 263 z 3.9.2014, s. 5).

- Opaltech (Kambodża) Co. Ltd., Khum Poek, Srok Angsnoul, Kandal Province, Kambodża,
 - Smart Tech (Kambodża) Co., Ltd., Bavet City, Svay Rieng, Kambodża,
 - Speedtech Industrial Co. Ltd. oraz Bestway Industrial Co., Sangkat Bavet, Krong Bavet, Svay Rieng Province, Kambodża,
 - Collie Cycle Inc., Cavite, Filipiny,
 - Procycle Industrial Inc., Cavite, Filipiny;
- (b) producent części rowerowych powiązany z producentem rowerów w Pakistanie
- Great Cycles (Pvt.) Ltd. Katunayake, Sri Lanka.

1.5. Okres sprawozdawczy i okres objęty dochodzeniem

- (16) Okres objęty dochodzeniem obejmował okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 sierpnia 2014 r. Zgromadzono dane dotyczące okresu objętego dochodzeniem w celu zbadania między innymi domniemanej zmiany struktury handlu w następstwie nałożenia środków i ich rozszerzenia na Indonezję, Malezję, Sri Lankę i Tunezję w 2013 r. oraz występowania praktyk, procesów lub prac niemających wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem. Za okres sprawozdawczy od dnia 1 września 2013 r. do dnia 31 sierpnia 2014 r. zgromadzono bardziej szczegółowe dane w celu zbadania, czy przywóz osłabiał skutki naprawcze obowiązujących środków pod względem cen lub ilości oraz czy występował dumping.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Uwagi ogólne

- (17) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ocenę występowania ewentualnego obchodzenia środków przeprowadzono, poddając kolejno analizie: zmiany w strukturze handlu między Chinami, państwami, których dotyczy postępowanie, państwami objętymi poprzednim dochodzeniem w sprawie obejścia środków i Unią; wynikanie tej zmiany z praktyki, procesu lub prac niemających wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem; istnienie dowodów szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła pod względem cen lub ilości produktu objętego dochodzeniem; istnienie dowodów występowania dumpingu w odniesieniu do uprzednio ustalonych wartości normalnych, w razie potrzeby zgodnie z przepisami art. 2 rozporządzenia podstawowego.

2.2. Produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem

- (18) Produktem objętym postępowaniem są rowery dwukołowe i inne rowery (w tym trzykołowe wózki-rowery dostawcze, jednak z wyłączeniem rowerów jednokołowych), bezsilnikowe, obecnie objęte kodami CN ex 8712 00 30 i ex 8712 00 70 i pochodzące z Chin (produkt objęty postępowaniem).
- (19) Produkt objęty dochodzeniem jest taki sam jak produkt określony powyżej, ale wysyłany z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Kambodży, Pakistanu i Filipin, obecnie objęty tymi samymi kodami CN co produkt objęty postępowaniem (produkt objęty dochodzeniem).
- (20) W dochodzeniu wykazano, że rowery objęte powyższą definicją, wywożone z Chin do Unii oraz wysyłane z Kambodży, Pakistanu i Filipin do Unii mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Stopień współpracy

2.3.1. Kambodża

- (21) W okresie sprawozdawczym sześć przedsiębiorstw produkowało rowery w Kambodży. Pięć podjęło współpracę i złożyło wniosek o przyznanie zwolnienia zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Tych pięć przedsiębiorstw stanowiło nieco ponad 100 % łącznego przywozu z Kambodży do Unii według danych

Comext⁽¹⁾. W dochodzeniu wykazano jednak, że pewnej części przywozu (mianowicie do Niderlandów) nie dało się przypisać żadnemu ze współpracujących przedsiębiorstw, co wyjaśniono poniżej w motywach 66 i 67. W rezultacie ustalono, że współpracujące przedsiębiorstwa odpowiadały za 94 % łącznego przywozu z Kambodży do Unii. Jedno ze współpracujących przedsiębiorstw jest powiązane z tunezyjskim przedsiębiorstwem, które obchodziło środki, jak stwierdzono w poprzednim dochodzeniu w sprawie obejścia środków. Szóste przedsiębiorstwo jest powiązane z przedsiębiorstwem w Sri Lance objętym środkami rozszerzonymi rozporządzeniem (UE) nr 501/2013 oraz z przedsiębiorstwem współpracującym w Pakistanie, wspomnianym w motywie 22. Przedsiębiorstwo to nie współpracowało podczas dochodzenia.

2.3.2. Pakistan

- (22) W okresie sprawozdawczym jedno przedsiębiorstwo produkowało rowery w Pakistanie. To pakistańskie przedsiębiorstwo złożyło wniosek o przyznanie zwolnienia zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i stanowiło nieco ponad 100 % łącznego przywozu z Pakistanu do Unii według danych Comext. Przedsiębiorstwo to zostało uznane za współpracujące. W porozumieniu z tym przedsiębiorstwem przeprowadzono wizytę weryfikacyjną w Sri Lance, w siedzibie powiązanego dostawcy części.

2.3.3. Filipiny

- (23) W okresie sprawozdawczym dwa przedsiębiorstwa produkowały rowery na Filipinach. Jak wyjaśniono w motywach 39 i 40, ustalono, że jedno z tych przedsiębiorstw dokonywało wywozu do Unii za pośrednictwem dwóch niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych. W poprzednim dochodzeniu w sprawie obejścia środków stwierdzono również, że jedno z tych przedsiębiorstw handlowych prowadziło podobną działalność z innym przedsiębiorstwem położonym w Sri Lance.
- (24) Dwa filipińskie przedsiębiorstwa, które złożyły wniosek o przyznanie zwolnienia zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, reprezentowały nieco ponad 100 % łącznego przywozu z Filipin do Unii według danych Comext. Tylko jedno z tych przedsiębiorstw zostało uznane za w pełni współpracujące.
- (25) Współpraca ze strony drugiego przedsiębiorstwa była niewystarczająca z następujących powodów:
- Przedsiębiorstwo nie dostarczyło informacji wymaganych w formularzu dotyczącym zwolnienia w wyznaczonych terminach; w szczególności nie przedstawiło szczegółowego wykazu rodzaju części rowerowych, które kupowało w Chinach. Powiązane z nim przedsiębiorstwo w Chinach nie przysłało żadnej odpowiedzi na kwestionariusz dla eksporterów;
 - Przedsiębiorstwo w dużym stopniu utrudniło dochodzenie, ponieważ nie przedstawiło właściwych arkuszy roboczych ani innych dokumentów potwierdzających, koniecznych do weryfikacji informacji przedstawionych w formularzu dotyczącym zwolnienia podczas weryfikacji na miejscu, bądź też dostarczyło takie dokumenty ze znacznym opóźnieniem;
 - Przedsiębiorstwo przedstawiło nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje: po pierwsze, wielkość i jakość malowania i obróbki chemicznej ram rowerowych, ustalona na różnych etapach wizyty weryfikacyjnej, nie zgadzała się z liczbą gotowych rowerów rzekomo wyprodukowanych w okresie sprawozdawczym. Po drugie, brak surowców do produkcji ram rowerowych, które byłyby dostępne do kontroli podczas wizyty weryfikacyjnej, stawia pod znakiem zapytania, czy przedsiębiorstwo jest, jak twierdzi, producentem ram rowerowych. Po trzecie, w odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków w dniu 13 października 2014 r. przedsiębiorstwo przedstawiło informacje w postaci faktur w dużej liczbie plików Excel, których nie dało się uzgodnić z poprzednio przedłożonymi informacjami dotyczącymi cen zakupu części. Po czwarte, podczas wizyty weryfikacyjnej przedsiębiorstwo przedłożyło wyłącznie w formie papierowej drugi zestaw dokumentów dotyczących zakupu części, które to dokumenty zawierały nowe informacje na temat domniemanego dostawcy części. Po piąte, w dochodzeniu ujawniono, że w fakturach wywozu i w powiązanych świadectwach pochodzenia nie figurowało to samo przedsiębiorstwo, co podaje w wątpliwość rolę przedsiębiorstwa jako rzeczywistego eksportera rowerów, a co za tym idzie prawidłowość dostarczonych faktur. Po szóste, informacje dotyczące amortyzacji, kosztów pracy i wydatków na energię budziły duże wątpliwości, ponieważ prawdopodobnie były zawyżone.
- (26) W związku z tym, zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, w dniu 16 stycznia 2015 r. przedsiębiorstwo to zostało poinformowane o zamiarze częściowego odrzucenia przedstawionych przez nie informacji i otrzymało możliwość przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie.

⁽¹⁾ Comext jest zarządzaną przez Eurostat bazą danych dotyczących zagranicznych statystyk handlowych.

- (27) W odpowiedzi z dnia 30 stycznia 2015 r. przedsiębiorstwo ustosunkowało się do argumentów przedstawionych w motywie 25, jak wyjaśniono poniżej.
- (28) W odniesieniu do uzasadnienia przedstawionego w motywie 25 lit. a) przedsiębiorstwo twierdziło, że w formularzu dotyczącym zwolnienia nie wymagano przedstawienia szczegółowego podziału kupowanych części rowerowych, że zadanie ustalenia i sklasyfikowania rodzajów kupowanych części było uciążliwe, a zdaniem przedsiębiorstwa takie szczegółowe informacje nie dostarczyłyby Komisji żadnych dodatkowych wartościowych informacji służących do stwierdzenia, czy spełniono kryteria zawarte w art. 13 rozporządzenia podstawowego. W tym samym dniu, tj. po upływie ponad dwóch miesięcy od wizyty weryfikacyjnej na miejscu, przedsiębiorstwo przedłożyło również nowy dokument z podziałem na rodzaje części kupowanych w okresie sprawozdawczym.
- (29) Komisja nie zgadza się z tymi stwierdzeniami, ponieważ wielkość i wartość zakupów jest potrzebna do oceny, czy spełniono warunki zapisane w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia podstawowego. Wymóg przedstawienia tych informacji był też wyraźnie zawarty w formularzu dotyczącym zwolnienia. Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w niniejszym dochodzeniu były w stanie dostarczyć właściwe informacje w wymaganym formacie. Jeśli chodzi o nowe informacje przedłożone z opóźnieniem, to nie dało się ich w pełni uzgodnić z przedstawionymi wcześniej informacjami. Dlatego ze względu na charakter i ilość przedstawionych informacji oraz fakt, że plik przedłożono po weryfikacji na miejscu i nie dało się go już sprawdzić, informacje te nie zostały uwzględnione.
- (30) Przedsiębiorstwo twierdziło ponadto, że Komisja nie zapewniła wystarczających wskazówek dotyczących tego, czy powiązane z nim chińskie przedsiębiorstwo zaangażowane w produkcję, sprzedaż lub marketing rowerów powinno było wypełnić kwestionariusz dla eksporterów. Przedsiębiorstwo twierdziło też, że ilości wywożone do Unii były *de minimis*, w jego opinii informacje te nie były więc istotne dla dochodzenia. Pomimo tych argumentów przedsiębiorstwo z Filipin ostatecznie złożyło odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu dla eksporterów, choć zrobiło to na bardzo późnym etapie dochodzenia.
- (31) W odniesieniu do powyższych twierdzeń należy zaznaczyć, że wniosek o przyznanie zwolnienia wyraźnie zawiera wymóg przedstawienia tych informacji, niezależnie od wywożonych ilości, na co zwrócono też przedsiębiorstwu uwagę w piśmie w sprawie uzupełnienia braków z dnia 13 października 2014 r. Ponadto z uwagi na późną odpowiedź Komisja nie miała możliwości zweryfikowania zawartych w niej informacji, a więc niemożliwe było stwierdzenie, czy miało to istotny wpływ na sytuację przedsiębiorstwa. Z tego względu powyższe argumenty i przedłożone informacje zostały odrzucone.
- (32) W odniesieniu do uzasadnienia przedstawionego w motywie 25 lit. b) przedsiębiorstwo twierdziło w swoich uwagach przedłożonych w dniu 30 stycznia 2015 r., że rozbieżności ujawnione podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu były niewielkie, a opóźnienie w przygotowaniu wymaganych dokumentów nieznaczne i spowodowane ograniczeniami organizacyjnymi przedsiębiorstwa. Twierdzono ponadto, że przed końcem wizyty weryfikacyjnej Komisja otrzymała wszystkie dokumenty, o które wystąpiła.
- (33) W tym względzie należy zaznaczyć, że rozbieżności stwierdzone podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu dotyczyły głównie wielkości produkcji rowerów, a więc istotnej informacji ze względu na jej znaczenie dla oceny wniosku o zwolnienie. Jeśli chodzi o domniemane ograniczone zasoby przedsiębiorstwa, to przed wizytą weryfikacyjną przedsiębiorstwo w żadnym momencie nie zgłosiło, że ograniczone zasoby mogą opóźnić przeprowadzenie weryfikacji. Ponadto do końca wizyty weryfikacyjnej przedsiębiorstwo nie dostarczyło niektórych wymaganych dokumentów o dużym znaczeniu, takich jak dokumenty złożone do lokalnych organów, na podstawie których organy te wydały świadectwa pochodzenia z nazwą inną niż nazwa przedsiębiorstwa, a także dokumenty potwierdzające służące do określenia okresu użytkowania budynków przedsiębiorstwa do celów obliczenia okresu amortyzacji, mającego znaczący wpływ na koszty.
- (34) W odniesieniu do pierwszego i drugiego uzasadnienia przedstawionych w motywie 25 lit. c) przedsiębiorstwo twierdziło, że niejasna była ocena Komisji, jakoby wielkość i jakość malowania i obróbki chemicznej ram rowerowych, ustalone na różnych etapach wizyty weryfikacyjnej, nie były zgodne z liczbą gotowych rowerów rzekomo wyprodukowanych w okresie sprawozdawczym. Podobnie przedsiębiorstwo twierdziło, że wątpliwości Komisji co do zdolności przedsiębiorstwa do produkcji ram rowerowych również były niejasne.
- (35) W tym względzie należy podkreślić, że jak stwierdzono w motywie 29, przedsiębiorstwo nie dostarczyło niezbędnych informacji wymaganych w formularzu dotyczącym zwolnienia, które pozwoliłyby Komisji na ocenę wielkości zakupionych i wyprodukowanych ram rowerowych. Podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu Komisja odwiedziła zakład i stwierdziła, że pewne czynności nie były realizowane w sposób ciągły, jak wymagałby tego proces produkcji. Dla przykładu po pierwszej wizycie Komisji, podczas której działalność wytwórcza wydawała się być w toku, Komisja ponownie odwiedziła zakład i stwierdziła, że działalność ta została przerwana, ramy

rowerowe leżały porzucone w strefie obróbki chemicznej, a w dziale malowania wyłączono elektryczność, mimo że ramy nie były całkowicie pomalowane, bez wyraźnego powodu. Zaprzestanie produkcji w takim momencie mogło mieć znaczący wpływ na jakość gotowych ram rowerowych, co jest niezgodne z ekonomicznie racjonalnym procesem produkcji. Ponadto Komisja nie była w stanie zweryfikować istnienia surowców służących do produkcji ram rowerowych na terenie przedsiębiorstwa podczas wizyty weryfikacyjnej. Niemniej jednak w czasie wizyty weryfikacyjnej stwierdzono, że przedsiębiorstwo rzeczywiście posiada sprzęt do wytwarzania ram rowerowych, nie jest więc wykluczone, że przedsiębiorstwo mogło wyprodukować jakieś ramy w okresie sprawozdawczym. Dlatego na podstawie niepełnych informacji przedłożonych przez przedsiębiorstwo, jak wyjaśniono w motywie 25 lit. c), Komisja stwierdziła, sumując wszystkie zakupy ram rowerowych zgłoszone przez przedsiębiorstwo w plikach Excel przysłanych w odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków z dnia 13 października 2014 r., że pomimo istnienia sprzętu do produkcji ram rowerowych większość ram wykorzystanych do montażu rowerów sprzedanych na rynek Unii w okresie sprawozdawczym została tak naprawdę zakupiona w Chinach.

- (36) W odniesieniu do trzeciego uzasadnienia przedstawionego w motywie 25 lit. c) przedsiębiorstwo twierdziło, iż trudności w uzgodnieniu wartości zakupionych części były spowodowane faktem, że przedsiębiorstwo przedłożyło jedynie ceny FOB (ang. *free on board*), a nie ceny CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) wskazane na fakturze. Przedsiębiorstwo przedłożyło także nowy plik zawierający ceny FOB i CIF.
- (37) Jeśli chodzi o uzgodnienie cen zakupu, to na formularzu dotyczącym zwolnienia wymagane było podanie przez przedsiębiorstwo wartości faktury oraz rzeczywistych warunków dostawy w przypadku każdej transakcji zakupu. W odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia przedsiębiorstwo nie wskazało w odniesieniu do żadnej zgłoszonej transakcji, że warunki dostawy były FOB lub CIF, a raczej koszt i fracht lub płatność gotówką przy odbiorze. Ponadto ze względu na to, że przedsiębiorstwo zgłosiło te uwagi na późnym etapie dochodzenia i takich informacji nie dało się już zweryfikować z uwzględnieniem także ich charakteru i ilości, argument został odrzucony.
- (38) W odniesieniu do czwartego uzasadnienia przedstawionego w motywie 25 lit. c) twierdzono, że sprzedaż pośrednia powiązanego chińskiego przedsiębiorstwa za pośrednictwem rzekomo niepowiązanych dostawców stanowiła niewielką część łącznych zakupów przedsiębiorstwa. Komisja nie miała możliwości ustalenia dokładnej wielkości części zakupionych od powiązanego dostawcy z powodów wymienionych w motywie 29. W związku z tym Komisja podtrzymuje swoje wątpliwości co do wiarygodności cen zakupu części oraz tożsamości głównego dostawcy.
- (39) W odniesieniu do piątego uzasadnienia przedstawionego w motywie 25 lit. c), dotyczącego prawidłowości ceny eksportowej, twierdzono, że przedsiębiorstwo zwykle sprzedaje rowery na rynek Unii za pośrednictwem dwóch niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych, które następnie odsprzedają je odbiorcom końcowym w Unii. Ponadto fakt, że nazwy przedsiębiorstw handlowych pojawiają się na niektórych świadectwach pochodzenia przedłożonych przez przedsiębiorstwo, wynika po prostu ze statusu przedsiębiorstwa handlowego jako ostatecznego sprzedawcy na rzecz klientów w Unii.
- (40) W tym względzie przedsiębiorstwo nie zgłosiło swoich niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych jako klientów, co przeczy twierdzeniu przedsiębiorstwa, że działały one w rzeczywistości jako ostateczni sprzedawcy na rzecz klientów w Unii. Potwierdza to w istocie interpretację Komisji, że faktury dotyczące transakcji między przedsiębiorstwem a klientami w Unii, które przedstawiono do wglądu podczas weryfikacji na miejscu, nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji wywozowych, jako że faktury dla klientów w Unii powinny w takim razie zostać wystawione przez niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe. Dlatego zgłoszoną cenę eksportową uznano za niewiarygodną i nie wzięto jej pod uwagę.
- (41) W odniesieniu do szóstego uzasadnienia przedstawionego w motywie 25 lit. c), dotyczącego niewiarygodności kosztów związanych z amortyzacją, kosztami pracy i energii elektrycznej, przedsiębiorstwo stwierdziło, co następuje.

Po pierwsze, jeśli chodzi o koszty amortyzacji, przedsiębiorstwo podało daty roczne konstrukcji swoich budynków, ale nie przedstawiło żadnych dokumentów na potwierdzenie tej informacji. Ponadto w czasie weryfikacji na miejscu Komisja wielokrotnie zwracała się o dowody potwierdzające rok budowy oraz ocenę okresu amortyzacji budynków ze względu na duże znaczenie wartości amortyzacji dla obliczeń testu na wartość dodaną na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W szczególności ustalony przez przedsiębiorstwo okres użytkowania budynków jest znacznie krótszy, niż się zwykle przyjmuje w ramach międzynarodowych standardów rachunkowości, tj. 50 lat. Koszty amortyzacji były zatem wysokie, co miało istotny wpływ na zgłoszone łączne koszty zmontowanych rowerów. Przedsiębiorstwo nie umiało przedstawić żadnych dokumentów potwierdzających, takich jak np. stosowne analizy lub dokumenty dotyczące podstaw decyzji przedsiębiorstwa, które mogłyby uzasadnić takie odstępstwo od zwykłych praktyk. Podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja nie mogła ustalić żadnych przyczyn, dla których przedsiębiorstwo nie mogłoby korzystać z budynków dłużej, niż zadeklarowano. Z tego względu odrzucono argument przedsiębiorstwa, a okres amortyzacji skorygowano na podstawie bardziej dokładnego okresu użytkowania budynków, tj. 20 lat.

- (42) Po drugie, jeśli chodzi o koszty pracy, przedsiębiorstwo zakwestionowało jasność oceny Komisji. W tym względzie, jak wyjaśniono w motywie 35, na podstawie informacji przedstawionych w odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków z 13 października 2014 r. Komisja obliczyła, że większość ram rowerowych użytych do montażu rowerów wywożonych na rynek Unii podczas okresu sprawozdawczego w rzeczywistości została zakupiona od Chin. Dlatego koszty pracy podane przez przedsiębiorstwo były znacząco nieproporcjonalne w stosunku do wielkości produkcji i dlatego zostały skorygowane na podstawie ustaleń dotyczących faktycznego producenta z Filipin.
- (43) Po trzecie, jeśli chodzi o wydatki na energię elektryczną, przedsiębiorstwo również zakwestionowało jasność oceny Komisji. Podobnie jak w przypadku kosztów pracy, także wydatki na energię elektryczną zgłoszone przez przedsiębiorstwo były znacząco nieproporcjonalne w stosunku do wielkości produkcji i dlatego zostały skorygowane na podstawie ustaleń dotyczących faktycznego producenta z Filipin.
- (44) Z tego względu część informacji dostarczonych przez przedsiębiorstwo musiała zostać skorygowana, jak wyjaśniono w motywach 41–43, zaś informacje dotyczące ceny eksportowej do Unii musiały zostać w całości odrzucone. Dlatego ustalenia dotyczące ceny eksportowej przedsiębiorstwa stosowanej w wywozie do Unii oparto na dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Cenę eksportową ustalono zatem na podstawie danych z bazy Comext.

2.3.4. Chiny

- (45) Współpracy nie podjął żaden z niepowiązanych chińskich producentów eksportujących, natomiast niektórzy chińscy producenci eksportujący powiązani z producentami lub eksporterami z państw objętych dochodzeniem współpracowali i zgłosili, że w okresie objętym dochodzeniem dokonali sprzedaży nieznacznych ilości produktu na rynek Unii oraz do Kambodży i Filipin. W związku z tym ustalenia dotyczące przywozu produktu objętego postępowaniem z Chin do Unii, z jednej strony, oraz wywozu rowerów z Chin do Kambodży, Pakistanu i Filipin, z drugiej strony, zostały oparte na danych zgłoszonych przez współpracujących chińskich producentów eksportujących oraz na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Dostępne fakty użyte w odniesieniu do przywozu do Unii pozyskano z bazy Comext. Chińskie statystyki krajowe wykorzystano do określenia wielkości wywozu z Chin do Kambodży, Pakistanu i Filipin.
- (46) Lokalne władze w Kambodży, Pakistanie i Filipinach przedłożyły częściowe informacje dotyczące przywozu rowerów z Chin. Ponadto dochodzenie ujawniło, że właściwe lokalne władze w Kambodży, Pakistanie i Filipinach nie przeprowadzały kontroli krzyżowych między chińskimi statystykami dotyczącymi wywozu a odpowiednimi lokalnymi statystykami przywozu.

2.4. Zmiana struktury handlu

2.4.1. Przywóz do Unii z Chin, Kambodży, Pakistanu i Filipin

- (47) Łączny przywóz produktu objętego postępowaniem z Chin do Unii zmniejszył się o 27 % w 2012 r. w porównaniu z 2011 r. Po poddaniu rejestracji przywozu z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji w następstwie wszczęcia w 2012 r. poprzedniego dochodzenia w sprawie obejścia środków przywóz z Chin wzrósł o 44 %. W okresie sprawozdawczym przywóz z Chin zmniejszył się o 7 % w porównaniu z 2013 r. Ogółem w okresie objętym dochodzeniem przywóz z Chin zmniejszył się o 2 %.
- (48) Jak wyjaśniono w motywach 21, 22 i 24, zweryfikowany wywóz eksporterów współpracujących z państw objętych dochodzeniem był nieco wyższy niż wielkość przywozu zgłoszona w bazie Comext. Ponieważ dane współpracujących eksporterów zostały zweryfikowane, uznano je za bardziej dokładne i dlatego dane Comext zostały odpowiednio dostosowane.
- (49) Jednocześnie przywóz produktu objętego dochodzeniem z Kambodży do Unii zwiększył się, począwszy od 2011 r. W 2012 r. przywóz zwiększył się o 120 % w porównaniu z 2011 r., zaś w 2013 r. przywóz potroił się w porównaniu z 2011 r. W okresie objętym dochodzeniem przywóz z Kambodży do Unii zwiększył się o 180 %. Wzrost przywozu z Kambodży do Unii należy postrzegać w powiązaniu ze spadkiem przywozu ze Sri Lanki i z Tunezji w 2013 r. i w okresie sprawozdawczym w porównaniu z 2011 r. (odpowiednio o 59 % i 57 % w przypadku Sri Lanki oraz o 32 % i 23 % w przypadku Tunezji). Spadek ten zbiegł się z rejestracją przywozu ze Sri Lanki i z Tunezji do Unii w następstwie wszczęcia poprzedniego dochodzenia w sprawie obejścia środków w 2012 r., jak wyjaśniono w motywie 21.

- (50) Jeśli chodzi o przywóz produktu objętego dochodzeniem z Pakistanu do Unii, to przed 2013 r. był on nieistotny. W okresie sprawozdawczym zaś wzrósł on do znacznego poziomu. Wzrost przywozu z Pakistanu do Unii należy postrzegać w powiązaniu ze spadkiem przywozu ze Sri Lanki w 2013 r. i w okresie sprawozdawczym w porównaniu z 2011 r. (odpowiednio o 59 % i 57 %). Spadek ten zbiegł się z rejestracją przywozu ze Sri Lanki do Unii w następstwie wszczęcia poprzedniego dochodzenia w sprawie obejścia środków, jak wyjaśniono w motywie 21.
- (51) Ponieważ cały przywóz z Pakistanu do Unii był dokonywany przez jednego pakistańskiego producenta/eksportera, co wyjaśniono w motywie 22, dokładna wielkość wywozu z Pakistanu do Unii nie może zostać ujawniona ze względu na poufność danych.
- (52) Wreszcie, przywóz produktu objętego dochodzeniem z Filipin do Unii zwiększył się o 40–65 % w okresie sprawozdawczym w porównaniu z 2011 r. Wzrost przywozu z Filipin do Unii należy postrzegać w powiązaniu ze spadkiem przywozu ze Sri Lanki w 2013 r. i w okresie sprawozdawczym w porównaniu z 2011 r. (odpowiednio o 59 % i 57 %). Spadek ten zbiegł się ze wszczęciem poprzedniego dochodzenia w sprawie obejścia środków, jak wyjaśniono w motywie 23.
- (53) Ponieważ przywóz produktu objętego dochodzeniem z Filipin do Unii był dokonywany przez dwóch filipińskich producentów/eksporterów, jak wyjaśniono w motywie 23, łączna wielkość wywozu z Filipin do Unii nie może zostać ujawniona ze względu na poufność danych.
- (54) W tabeli 1 poniżej przedstawiono wielkości przywozu rowerów z Chin, Kambodży, Pakistanu, Filipin, Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji do Unii podczas okresu objętego dochodzeniem.

Tabela 1

Wielkość przywozu do UE

(w sztukach)	2011	2012	2013	1.9.2013–31.8.2014
Chiny	492 945	357 894	517 010	480 706
<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	73	105	98
Kambodża	493 874	1 085 845	1 506 966	1 382 474
<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	220	305	280
Pakistan	0	0	[1 000–7 500]	[150 000–190 000]
<i>Indeks (2013 = 100)</i>	0	0	100	2 993
Filipiny	[470 000–520 000]	[630 000–730 000]	[840 000–930 000]	[820 000–910 000]
<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	[110–130]	[145–170]	[140–165]
Indonezja	641 948	629 387	252 071	170 934
<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	98	39	27
Malezja	170 199	159 405	78 732	298
<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	94	46	0

(w sztukach)	2011	2012	2013	1.9.2013–31.8.2014
Sri Lanka	958 574	958 678	393 648	410 212
<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	100	41	43
Tunezja	518 430	447 969	350 656	397 544
<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	86	68	77

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez przedsiębiorstwa na formularzu dotyczącym zwolnienia oraz danestatystyczne Comext (po dostosowaniu).

2.4.2. Wywóz z Chin do Kambodży, Pakistanu i Filipin

- (55) Wywóz rowerów z Chin do Kambodży zwiększył się po raz pierwszy między 2011 a 2012 r. o 65 %. Między 2012 a 2013 r. przywóz nieco się zmniejszył – o 10 % – ale w okresie sprawozdawczym wzrósł o 76 % w porównaniu z 2013 r. W okresie objętym dochodzeniem wywóz z Chin do Kambodży wzrósł łącznie o 159 %. Wzrost wywozu z Chin do Kambodży należy postrzegać w powiązaniu ze spadkiem wywozu z Chin do Sri Lanki i Tunezji w 2013 r. i w okresie sprawozdawczym w porównaniu z 2011 r. (odpowiednio o 44 % i 30 % w przypadku Sri Lanki oraz o 66 % i 57 % w przypadku Tunezji). Spadek ten zbiegł się z rejestracją przywozu ze Sri Lanki i z Tunezji do Unii w następstwie wszczęcia poprzedniego dochodzenia w sprawie obejścia środków.
- (56) Wywóz produktu objętego postępowaniem z Chin do Pakistanu zmniejszył się o 22 % w 2012 r. w porównaniu z 2011 r. Po wszczęciu poprzedniego dochodzenia w sprawie obejścia środków wywóz rowerów z Chin do Pakistanu zwiększył się jednak o 57 % i rósł dalej w okresie sprawozdawczym. W okresie objętym dochodzeniem wywóz z Chin do Pakistanu wzrósł łącznie o 57 %. Wzrost wywozu z Chin do Pakistanu należy postrzegać w powiązaniu ze spadkiem wywozu z Chin do Sri Lanki w 2013 r. i w okresie sprawozdawczym w porównaniu z 2011 r. – odpowiednio o 44 % i 30 %. Spadek ten zbiegł się z rejestracją przywozu ze Sri Lanki do Unii w następstwie wszczęcia poprzedniego dochodzenia w sprawie obejścia środków.
- (57) Wreszcie, wywóz z Chin do Filipin zmniejszył się o 27 % w 2012 r. w porównaniu z 2011 r. Wywóz z Chin do Filipin wzrósł jednak ponaddwukrotnie w 2013 r., po wszczęciu poprzedniego dochodzenia w sprawie obejścia środków. W okresie objętym dochodzeniem wywóz z Chin do Filipin wzrósł łącznie o 140 %. Wzrost wywozu z Chin do Filipin należy postrzegać w powiązaniu ze spadkiem wywozu z Chin do Sri Lanki w 2013 r. i w okresie sprawozdawczym w porównaniu z 2011 r. (odpowiednio o 44 % i 30 %). Spadek ten zbiegł się z rejestracją przywozu ze Sri Lanki do Unii w następstwie wszczęcia poprzedniego dochodzenia w sprawie obejścia środków.
- (58) W tabeli 2 poniżej przedstawiono wielkość wywozu rowerów z Chin do Kambodży, Pakistanu, Filipin, Indonezji, Malezji, Sri Lanki i Tunezji podczas okresu objętego dochodzeniem.

Tabela 2

Wielkość wywozu z Chin

(w sztukach)	2011	2012	2013	1.9.2013–31.8.2014
Kambodża	7 445	12 285	10 963	19 316
<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	165	147	259
Pakistan	243 005	189 113	297 683	381 290
<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	78	123	157

(w sztukach)	2011	2012	2013	1.9.2013–31.8.2014
Filipiny	456 057	331 851	1 084 001	1 095 534
<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	73	238	240
Indonezja	3 848 450	4 773 631	6 215 767	5 858 330
<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	124	162	152
Malezja	1 794 077	1 790 371	1 321 983	1 278 543
<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	100	74	71
Sri Lanka	706 828	644 280	395 770	497 363
<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	91	56	70
Tunezja	229 543	136 287	78 174	99 102
<i>Indeks (2011 = 100)</i>	100	59	34	43

Źródło: Goodwill China Business Information Ltd.

2.4.3. Wniosek dotyczący zmiany struktury handlu

- (59) Spadek wywozu z Chin oraz z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji do Unii, równoległy wzrost wywozu z Kambodży, Pakistanu i Filipin do Unii oraz wzrost wywozu z Chin do Kambodży, Pakistanu i Filipin wraz z równoległym spadkiem wywozu z Chin do Malezji, Sri Lanki i Tunezji po rozszerzeniu środków antydumpingowych w następstwie poprzedniego dochodzenia w sprawie obejścia środków stanowią zmianę struktury handlu między państwami trzecimi a Unią w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W przypadku trzech państw, których dotyczy postępowanie, ten wniosek można było sformułować zarówno (i) ogólnie, jak i (ii) w odniesieniu do każdego państwa objętego dochodzeniem.

2.5. Występowanie praktyk obchodzenia środków

- (60) Art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zawiera wymóg, zgodnie z którym zmiana struktury handlu powinna wynikać z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem. Praktyka, proces lub prace obejmują między innymi wysyłkę produktu objętego obowiązującymi środkami za pośrednictwem państw trzecich i montaż części poprzez ich składanie w Unii lub państwie trzecim. Prowadzenie działalności montażowej ustala się zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

2.5.1. Produkcja

- (61) Władze lokalne w państwach objętych dochodzeniem nie przedłożyły żadnych informacji dotyczących wielkości produkcji produktu objętego dochodzeniem w tych państwach.
- (62) Na podstawie formularzy dotyczących zwolnienia, złożonych przez przedsiębiorstwa, można było ustalić, że producenci w Kambodży i na Filipinach zwiększyli produkcję produktu objętego dochodzeniem między 2011 r. a okresem sprawozdawczym o 161 %, odpowiednio o 20–55 %.
- (63) Jeśli chodzi o Pakistan, jedyne współpracujące przedsiębiorstwo pakistańskie zaczęło dokonywać wywozu rowerów w 2013 r. Dlatego wniosek, że w Pakistanie nie istniała rzeczywista produkcja, oparto na informacjach dostarczonych przez to przedsiębiorstwo i zweryfikowanych.

- (64) Jak wyjaśniono w motywie 24, dwa przedsiębiorstwa z Filipin współpracowały, lecz jedno z nich okazało się nie być rzeczywistym producentem, co stwierdzono w motywach 112–125. Dlatego ze względu na poufność danych nie można ujawnić wielkości produkcji na Filipinach.

Tabela 3

Produkcja rowerów przez producentów w Kambodży i na Filipinach

(w sztukach)	2011	2012	2013	1.9.2013–31.8.2014
Kambodża	594 811	1 375 967	1 621 963	1 551 254
<i>Indeks</i>	100	231	273	261
Filipiny	[450 000–520 000]	[550 000–650 000]	[575 000–630 000]	[600 000–670 000]
<i>Indeks</i>	100	[110–130]	[115–140]	[120–155]

Źródło: Odpowiedzi przedsiębiorstw zawarte w formularzu dotyczącym zwolnienia.

2.5.2. Kambodża

Uwagi ogólne

- (65) Ze względu na to, że pięć współpracujących przedsiębiorstw w Kambodży reprezentowało przeważającą większość wywozu do UE, możliwe było przeprowadzenie szczegółowej analizy. Jak wspomniano w motywie 21, pewnej części przywozu do Niderlandów nie dało się przypisać żadnemu ze współpracujących przedsiębiorstw. Ponadto jedno ze współpracujących przedsiębiorstw jest powiązane z tunezyjskim przedsiębiorstwem, które obchodziło środki, jak stwierdzono w poprzednim dochodzeniu w sprawie obejścia środków.
- (66) W dochodzeniu wykazano, że przywóz z Kambodży do Niderlandów zwiększył się znacząco w 2013 r. i w okresie sprawozdawczym w porównaniu z 2011 r. (odpowiednio o 672 % i 533 %), podczas gdy cena importowa zmniejszyła się w 2013 r. i w okresie sprawozdawczym w porównaniu z 2011 r. (odpowiednio o 43 % i 21 %), co pokazano w tabeli 4 poniżej.

Tabela 4

Przywóz z Kambodży do Niderlandów

		2011	2012	2013	1.9.2013–31.8.2014
Wielkość przywozu	(w sztukach)	20 137	25 463	155 426	127 466
<i>Indeks</i>	%	100	126	772	633
Wartość	EUR	2 172 310	3 320 550	9 636 470	10 816 490
<i>Indeks</i>	%	100	153	444	498
Średnia cena importowa	w EUR/sztukę	107,88	130,41	62,00	84,86
<i>Indeks</i>	%	100	121	57	79

Źródło: Dane statystyczne Comext.

- (67) Bardziej szczegółowa analiza na podstawie danych miesięcznych, przedstawiona w tabeli 5 poniżej, wykazała, że ceny importowe z Kambodży do Niderlandów w pierwszych czterech miesiącach okresu sprawozdawczego były znacznie niższe od cen stosowanych począwszy od stycznia 2014 r. Dochodzenie ujawniło również, że przedsiębiorstwo niewspółpracujące z Kambodży przeniosło się do Pakistanu w końcu 2013 r. Ponadto trzy współpracujące przedsiębiorstwa z Kambodży dokonywały wywozu niewielkiej liczby rowerów do Niderlandów po cenach znacznie wyższych od średnich cen odnotowanych w pierwszych czterech miesiącach okresu sprawozdawczego. Pozostałe dwa przedsiębiorstwa nie wywoziły rowerów do Niderlandów. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że wywóz z Kambodży do Niderlandów był dokonywany również przez przedsiębiorstwo niewspółpracujące.

Tabela 5

Średnie miesięczne ceny importowe z Kambodży do Niderlandów

Okres	Wrzesień 2013	Październik 2013	Listopad 2013	Grudzień 2013	Styczeń 2014	Luty 2014
Średnia cena (EUR/sztukę)	45,58	69,43	72,35	66,37	147,7	168,51
Okres	Marzec 2014	Kwiecień 2014	Maj 2014	Czerwiec 2014	Lipiec 2014	Sierpień 2014
Średnia cena (EUR/sztukę)	137,45	125,7	148,06	151,3	131,15	145,96

Źródło: Dane statystyczne Comext.

Przeładunek

- (68) Wywóz współpracujących przedsiębiorstw z Kambodży stanowił 94 % całkowitego przywozu z Kambodży do Unii w okresie sprawozdawczym.
- (69) Jedno z pięciu współpracujących przedsiębiorstw nie potrafiło uzgodnić danych dotyczących rodzajów ram rowerowych zakupionych od Chin z danymi dotyczącymi rodzajów rowerów sprzedawanych do Unii, podczas gdy przedsiębiorstwo to nie wytwarzało ram rowerowych w tym okresie. Wobec tego wywnioskowano, że dokonywany był przeładunek rowerów.
- (70) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo nie zgodziło się z oceną Komisji dotyczącą przeładunku. Przedsiębiorstwo dostarczyło dodatkowe dokumenty i twierdziło, że Komisja nie dysponuje żadnymi dowodami w dokumentacji świadczącymi o tym, że ramy rowerowe pochodziły z Chin.
- (71) Należy przypomnieć, że podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu informacje przedłożone przez przedsiębiorstwo nie pozwoliły Komisji na uzgodnienie rodzaju zakupionych ram z rodzajem rowerów wywożonych do Unii, jako że przedsiębiorstwo wykazało zakup ram ze stali, podczas gdy wywoziło rowery z ramami ze stali i aluminium w różnych rozmiarach. To wskazywałoby, że wywożone rowery nie były montowane w Kambodży. Ponadto jedynym dowodem przedstawionym przez przedsiębiorstwo podczas weryfikacji na miejscu w celu wykazania pochodzenia tych ram był formularz A/świadczenie pochodzenia wydany przez władze wietnamskie w imieniu wietnamskiego przedsiębiorstwa handlowego. Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo wystąpiło z twierdzeniem, że na formularzu A/świadczenie pochodzenia błędnie wskazano, że wszystkie ramy były ze stali, podczas gdy w rzeczywistości były wykonane także z aluminium. Nowe dokumenty przedłożone przez przedsiębiorstwo po ujawnieniu ustaleń, w języku wietnamskim i chińskim, w niewielkim stopniu przetłumaczone na angielski, zawierały pewne niespójności (liczba zakupionych ram nie zgadzała się z liczbą wywożonych rowerów, co stwierdzono podczas weryfikacji na miejscu; jeden dokument przedstawiono jako fakturę, lecz nie zawierał on żadnych cen; nie przedstawiono dowodów na pozostałe etapy produkcji ram, takie jak cięcie, formowanie, wiercenie otworów i malowanie). Te nowe dokumenty zostały zatem uznane za niekompletne i niewystarczające do wykazania, że przedmiotowe ramy zostały wyprodukowane w Wietnamie.
- (72) Ponadto w dochodzeniu ustalono, że przedsiębiorstwo zakupiło większość (70 %) pozostałych części użytych do zmontowania rowerów od powiązanych przedsiębiorstw w Chinach, podczas gdy pozostałe części (z niewielkimi wyjątkami) pochodziły od wietnamskich przedsiębiorstw handlowych. Przedsiębiorstwo nie było jednak w stanie przedstawić żadnych dowodów/informacji dotyczących faktycznych producentów tych pozostałych części.

- (73) Ponadto przedsiębiorstwo nie potrafiło dostarczyć formularza A/świadczenia pochodzenia od ministerstwa handlu w Kambodży w odniesieniu do przedmiotowych rowerów. W związku z powyższym i ze względu na brak innych dostępnych informacji stwierdza się, że przedmiotowe części pochodziły z Chin. Powyższe twierdzenia zostały zatem odrzucone.
- (74) Dlatego, na podstawie dowodów przedstawionych powyżej, stwierdza się występowanie w Kambodży praktyk przeładunku produktów pochodzących z Chin w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

Działalność montażowa

- (75) Poddano analizie źródła surowców (części rowerowe) oraz koszt produkcji w przypadku każdego współpracującego przedsiębiorstwa w celu ustalenia, czy jakakolwiek działalność montażowa w Kambodży nie stanowi obejścia obowiązujących środków zgodnie z kryteriami określonymi w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W przypadku trzech spośród pięciu przedsiębiorstw, które współpracowały, surowce pochodzące z Chin (części rowerowe) stanowiły mniej niż 60 % łącznej wartości części zmontowanego produktu. Nie było zatem konieczne zbadanie, czy wartość dodana do sprowadzonych części podczas działalności montażowej przekraczała 25 % kosztu produkcji.
- (76) Pozostałe dwa przedsiębiorstwa utworzono w Kambodży w 2013 r. Jedno z nich angażowało się w praktyki przeładunku, jak stwierdzono w motywach 69–74. Oba przedsiębiorstwa deklarowały, że produkują ramy rowerowe. Te dwa przedsiębiorstwa dokonywały zakupu części z Chin od przedsiębiorstw powiązanych lub za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych z Hongkongu. W dochodzeniu ustalono, że przypisanie kosztów stałych (tj. amortyzacja, czynsz oraz bezpośrednie i pośrednie wydatki na energię elektryczną) do produkcji ram rowerowych było niespójne z wielkością produkcji rowerów i sztucznie zawyżało wartość wytworzonych ram. Stwierdzono też, że zużycie farby stosowanej w produkcji ram było zawyżone w porównaniu z danymi rzeczywistych producentów. Ponadto koszty pracy przypisane do produkcji ram i montażu rowerów były zbyt wysokie i niewiarygodne w porównaniu z liczbą wytworzonych ram i zmontowanych rowerów, co stwierdzono na podstawie ustaleń dotyczących rzeczywistych producentów. Przypisanie tych różnych kosztów do produkcji ram zostało zatem skorygowane i wykazano, że surowce (części rowerowe) z Chin stanowiły w rzeczywistości ponad 60 % łącznej wartości części zmontowanego produktu, zaś wartość dodana do sprowadzonych części podczas działalności montażowej była niższa niż 25 % kosztów produkcji.
- (77) Po ujawnieniu ustaleń jedno przedsiębiorstwo wystąpiło z twierdzeniem, że znaczna część jego produkcji rowerów była przeznaczona na rynki zewnętrzne poza Unią. W tym względzie należy zaznaczyć, że w okresie sprawozdawczym sprzedaż dokonywana przez to przedsiębiorstwo poza Unią stanowiła mniej niż 6 % łącznej sprzedaży i obejmowała tylko jedną transakcję (jedną fakturę).
- (78) To samo przedsiębiorstwo zakwestionowało też ustalenia Komisji, że części pochodzące z Chin stanowiły ponad 60 % łącznej wartości części produktu końcowego. Przedsiębiorstwo twierdziło, że Komisja błędnie przyjęła, iż wszystkie surowce były przeznaczone dla rowerów sprzedawanych do Unii, podczas gdy przedsiębiorstwo prowadzi także sprzedaż poza Unią. Argumentowało również, że koszty produkcji rowerów sprzedawanych do Unii są wyższe od kosztów produkcji rowerów sprzedawanych poza Unią. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że Komisja powinna zatem dostosować swoje ustalenia, tak aby odliczyć koszty części i materiałów do produkcji rowerów przeznaczonych poza Unią. Ponadto przedsiębiorstwo utrzymywało, że Komisja błędnie uznała, iż niektóre materiały niepochodzące z Chin (ramy i inne części rowerowe) faktycznie pochodziły z Chin. Twierdziło też, że niektóre części objęte dwoma zamówieniami zostały przez pomyłkę zgłoszone przez przedsiębiorstwo jako pochodzące z Chin.
- (79) W tym względzie należy zaznaczyć, że zgodnie z wyjaśnieniem w motywie 77 sprzedaż poza Unią stanowiła mniej niż 6 % łącznej sprzedaży przedsiębiorstwa, a zatem nie mogła w istotny sposób zniekształcić analizy Komisji. W swojej odpowiedzi na ujawnione ustalenia przedsiębiorstwo złożyło nową dokumentację, wskazując, które części zostały użyte do rowerów wywożonych poza Unią. Przedsiębiorstwo nie przedstawiło jednak żadnych dowodów wskazujących, że te części zostały rzeczywiście użyte do montażu rowerów wywożonych poza Unią, jak na przykład zestawienie podstawowych materiałów do produkcji rowerów wywożonych poza Unią ze wskazaniem rodzaju części użytych do tych rowerów. Jeśli chodzi o części, w przypadku których przedsiębiorstwo twierdziło, że zostały one błędnie uznane przez Komisję za chińskie, należy zaznaczyć, że przedsiębiorstwo zgłosiło zakup różnych części od wietnamskich przedsiębiorstw handlowych, ale nie przedstawiło dowodów dotyczących producentów tych części, jak wyjaśniono w motywie 71. Dlatego, z uwagi na brak dowodów dotyczących faktycznych producentów tych części oraz na fakt, że przedsiębiorstwo to ma powiązane przedsiębiorstwa w Chinach, od których kupuje części rowerowe, stwierdza się, że sporne części również pochodzą z Chin. Jeśli chodzi o dwa wspomniane powyżej zamówienia, to zostały one zgłoszone przez samo przedsiębiorstwo jako dotyczące zakupu części od jego chińskiego przedsiębiorstwa powiązanego i po ujawnieniu ustaleń nie przedstawiono żadnych dowodów świadczących o tym, że przedsiębiorstwo popełniło błąd przy zgłoszeniu tych części jako pochodzących z Chin. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

- (80) Oba przedsiębiorstwa prowadzące działalność montażową zakwestionowały korektę kosztów dokonaną przez Komisję. Ogólnie należy podkreślić, że w obliczeniach na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego weryfikujących, czy wartość dodana do sprowadzonych części podczas działalności montażowej przekraczała 25 % kosztu produkcji, koszty uwzględnione do obliczenia wartości dodanej to koszty poniesione w trakcie procesu wytwarzania, które prowadzą do zwiększonej wartości produktu końcowego w stosunku do jego kosztów początkowych (na przykład koszty pracy związanej z wytwarzaniem, ogólne koszty wytworzenia, amortyzacja zakładów produkcyjnych, części wytwarzane wewnętrznie). Koszty te powinny zatem zostać poniesione podczas procesu wytwarzania i wykańczania rowerów.
- (81) Jedno przedsiębiorstwo twierdziło, że Komisja nie wzięła pod uwagę kosztów związanych z jego położeniem geograficznym. W tym względzie należy zaznaczyć, że przedsiębiorstwo to nie przedstawiło żadnych dowodów pokazujących różnicę w kosztach w zależności od regionu w Kambodży. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (82) Jeśli chodzi o koszty amortyzacji, to jedno przedsiębiorstwo twierdziło podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu, że za środki trwałe płacili akcjonariusze, a nie samo przedsiębiorstwo. Z tego względu, ponieważ przedsiębiorstwo nie poniosło żadnych kosztów związanych z nabyciem środków trwałych, nie uwzględniono kosztów amortyzacji zgłoszonych przez przedsiębiorstwo. Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo stwierdziło jednak, że sprzęt zakupiony przez akcjonariuszy stanowił w rzeczywistości wkład niepieniężny w kapitał. Ponieważ argument ten wysunięto na późnym etapie dochodzenia, Komisja nie była w stanie go zweryfikować, a zatem argument ten odrzucono.
- (83) Oba przedsiębiorstwa wynajmują budynki do celów działalności montażowej rowerów. W okresie sprawozdawczym znaczna część ich mocy produkcyjnych nie była wykorzystana. Niemniej jednak oba przedsiębiorstwa przyporządkowały łączne koszty czynszu do produkcji ram i montażu rowerów. W takim przyporządkowaniu kosztów dokonanych przez przedsiębiorstwa nie wzięto pod uwagę, że tylko część wynajmowanych budynków była wykorzystana w procesie produkcji. W celu obliczenia wartości dodanej Komisja skorygowała zatem przyporządkowanie kosztów czynszu do produkcji ram i montażu rowerów proporcjonalnie do rzeczywistej wielkości produkcji. Pozostałe koszty czynszu poniesione przez przedsiębiorstwa zostały uznane za koszty, które nie przyczyniają się do stworzenia wartości dodanej zgodnie z wymogiem art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (84) W odniesieniu do kosztów malowania jedno przedsiębiorstwo twierdziło, że stosuje bardziej złożony proces malowania obejmujący trzy warstwy, a zatem zużywa więcej farby niż ilość, jaką przedsiębiorstwa wykorzystają do obliczenia poziomu odniesienia dla zużycia farby (około 2,5 raza więcej niż poziom odniesienia). W tym względzie należy zaznaczyć, że przedsiębiorstwa objęte poziomem odniesienia też stosują trzy warstwy farby. Niemniej jednak, nawet gdyby skorygowano poziom odniesienia, tak jak sugerowało przedsiębiorstwo, nie zmieniłoby to wniosku Komisji, że przedsiębiorstwo nie spełnia warunków testu na 25 % wartości dodanej na podstawie art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo twierdziło ponadto, że Komisja nie uwzględniła kosztów piaskowania. Przedsiębiorstwo przesłało faktury po ujawnieniu ustaleń wskazujących te koszty. Faktury te zostały jednak wystawione po zakończeniu okresu sprawozdawczego, a zatem nie mogły być uwzględnione. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (85) To samo przedsiębiorstwo twierdziło, że błędem było przyporządkowanie kosztów energii na podstawie powierzchni każdego lokalu w metrach kwadratowych zamiast zużycia. W tym względzie należy zaznaczyć, że nie cała energia zużyta przez to przedsiębiorstwo miała związek z procesem wytwarzania. W każdym razie, nawet gdyby nie skorygowano kosztów energii, nie zmieniłoby to wniosku Komisji, że przedsiębiorstwo nie spełnia warunków testu na 25 % wartości dodanej na podstawie art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Do tych samych wniosków dochodzi się także w przypadku, gdy koszty malowania i energii zostają skorygowane zgodnie z żądaniem przedsiębiorstwa.
- (86) Drugie przedsiębiorstwo twierdziło, że Komisja nie powinna była skorygować jego kosztów na podstawie danych z zestawienia podstawowych materiałów przedsiębiorstwa, ponieważ metodologia obliczania kosztów podstawowych materiałów różni się od metodologii Komisji stosowanej do ustalania kosztów energii. Ten argument przedsiębiorstwa nie został rozwinięty bardziej szczegółowo. Niemniej jednak, nawet gdyby nie skorygowano kosztów energii na podstawie wydatków na energię wynikających z zestawienia podstawowych materiałów przedłożonego przez przedsiębiorstwo podczas weryfikacji na miejscu, nie zmieniłoby to wniosku Komisji, że przedsiębiorstwo nie spełnia warunków testu na 25 % wartości dodanej na podstawie art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (87) W odniesieniu do kosztów pracy jedno przedsiębiorstwo twierdziło, że Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, iż przedsiębiorstwo wypłacało wyższe wynagrodzenia swoim pracownikom, aby ich zatrzymać, ponieważ pula pracowników na tym obszarze nie była wystarczająca. W tym względzie należy zaznaczyć, że Komisja nie skorygowała poziomu wynagrodzeń pracowników, lecz liczbę pracowników rzeczywiście przydzielonych do produkcji ram i montażu rowerów. To samo przedsiębiorstwo argumentowało ponadto, że Komisja nie uwzględniła elastyczności pracowników, ponieważ twierdzono, że pracownicy przydzieleni do produkcji ram czasami pracowali także przy montażu rowerów. W odpowiedzi na ten zarzut zwraca się uwagę, że podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu Komisja zwróciła się do przedsiębiorstwa o podanie szacunkowej liczby zatrudnionych przypadających na każdy dział (produkcja ram, działalność montażowa itp.). Komisja przeprowadziła

swoją ocenę na podstawie informacji przedstawionych podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu. Przedsiębiorstwo nie dostarczyło żadnych informacji dotyczących takiej elastyczności pracowników, dlatego powyższy argument został odrzucony. Drugie przedsiębiorstwo twierdziło, że jego koszty pracy były wysokie z powodu kosztów szkolenia, ale nie przedstawiło dowodów na wysokość takich kosztów szkolenia. Niemniej jednak należy zaznaczyć, że ze względu na to, iż przedsiębiorstwo będzie odnosić korzyści z wyszkolonych pracowników przez dłuższy czas, koszty szkolenia powinny zostać przyporządkowane dłuższemu okresowi czasu. Z tego względu koszty szkolenia nie mogą być w całości przyporządkowane do kosztów pierwszych miesięcy produkcji, ponieważ będą się one przyczyniać również do zwiększenia wartości rowerów wyprodukowanych po okresie sprawozdawczym.

- (88) W związku z tym stwierdzono występowanie w Kambodży działalności montażowej związanej z obchodzeniem obowiązujących środków w rozumieniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

Niewystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła antydumpingowego

- (89) Kambodża jest beneficjentem programu UE „wszystko oprócz broni” (EBA) od 2001 r. Choć nie można wykluczyć, że zasady EBA mogły się przyczynić do zmotywowania różnych przedsiębiorstw do otwarcia zakładów produkcyjnych w Kambodży i dokonywania wywozu rowerów do Unii, nie ma to wpływu na ustalenie, że jedno przedsiębiorstwo angażowało się w praktyki przeładunku, a dwa przedsiębiorstwa nabywały części rowerowe głównie z Chin i dodawały niewystarczającą wartość dodaną podczas swojej działalności produkcyjnej, w związku z czym stwierdzono, że dopuszczały się obchodzenia środków.
- (90) Po ujawnieniu ustaleń jedno przedsiębiorstwo wystąpiło z twierdzeniem, że założyło swoją siedzibę w Kambodży z przyczyn komercyjnych, aby korzystać z niskich kosztów pracy i udogodnień logistycznych. Należy jednak zaznaczyć, że te korzyści do pewnego stopnia podważa dokument załączony przez samo przedsiębiorstwo w odpowiedzi na ujawnienie ustaleń. Ponadto, jak wyjaśniono powyżej, sprzedaż przedsiębiorstwa do Unii w okresie sprawozdawczym stanowiła około 94 % jego łącznej sprzedaży. To skierowanie sprzedaży na rynek Unii nie jest kompatybilne z powyższym argumentem, który zostaje zatem odrzucony.
- (91) W ramach dochodzenia nie ujawniono żadnej racjonalnej przyczyny ani ekonomicznego uzasadnienia dla przeładunku i działalności montażowej, opisanych powyżej, poza unikaniem środków obowiązujących względem przywozu produktu objętego postępowaniem. Poza cłem nie stwierdzono żadnych innych czynników, które można by uznać za kompensację kosztów przeładunku i działalności montażowej.

Wnioski dotyczące Kambodży

- (92) W odpowiedzi z dnia 19 marca 2015 r. na ujawnienie ustaleń ministerstwo handlu Kambodży nie zakwestionowało analizy Komisji dotyczącej występowania praktyk obchodzenia środków.
- (93) Na podstawie przedstawionych powyżej dowodów w dochodzeniu ustalono, że zmiana struktury handlu wynikała – poza zwiększeniem wywozu w przypadku kilku rzeczywistych producentów – z praktyki, procesu lub prac, dla których nie ma innego ekonomicznego uzasadnienia poza cłem.

2.5.3. Pakistan

Uwagi ogólne

- (94) W dochodzeniu stwierdzono, że tylko jedno przedsiębiorstwo angażuje się w produkcję rowerów w Pakistanie. Przedsiębiorstwo to jest powiązane z przedsiębiorstwem w Sri Lance, które było objęte poprzednim dochodzeniem w sprawie obejścia środków i podlega rozszerzonym środkom. Udziałowcy tego przedsiębiorstwa w Sri Lance utworzyli ponadto jedno przedsiębiorstwo w Kambodży, które też dokonywało wywozu rowerów do Unii. Jak wyjaśniono w motywie 21, to przedsiębiorstwo z Kambodży nie współpracowało w niniejszym dochodzeniu, mimo że dokonywało wywozu produktu objętego dochodzeniem na rynek Unii w 2013 r., o czym mowa w motywach 66–67. W okresie sprawozdawczym to kambodżańskie przedsiębiorstwo zakończyło swoją działalność w Kambodży i przeniosiło ją do powiązanego przedsiębiorstwa w Pakistanie. Wyłączną działalnością tego pakistańskiego przedsiębiorstwa był wywóz produktu objętego dochodzeniem na rynek Unii.

Przeładunek

- (95) Wywóz jedynego współpracującego pakistańskiego przedsiębiorstwa stanowił całość przywozu z Pakistanu do Unii w okresie sprawozdawczym.
- (96) W dochodzeniu nie stwierdzono żadnych praktyk przeładunku produktów pochodzących z Chin za pośrednictwem Pakistanu.

Działalność montażowa

- (97) Poddano analizie źródła surowców (części rowerowe) oraz koszt produkcji jedynego współpracującego przedsiębiorstwa w celu ustalenia, czy jakakolwiek działalność montażowa w Pakistanie nie stanowi obejścia obowiązujących środków zgodnie z kryteriami określonymi w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (98) W dochodzeniu stwierdzono, że przedsiębiorstwo dokonywało zakupu znacznych ilości ram i widelców rowerowych, aluminiowych obręczy i plastikowych kół od jednego z jego powiązanych przedsiębiorstw w Sri Lance za pośrednictwem niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego. Aby wykazać, że te części pochodzą ze Sri Lanki, przedsiębiorstwo przedłożyło ich świadectwa pochodzenia/formularze A wydane przez Departament Handlu w Sri Lance. Świadectw tych nie uznano jednak za wystarczający dowód potwierdzający pochodzenie tych części rowerowych, ponieważ zostały one wydane na podstawie niewiarygodnych zestawień kosztów. W istocie stwierdzono, że nie były one oparte na faktycznych kosztach produkcji, lecz jedynie na ogólnych prognozach kosztów produkcji, które odnosiły się do nieokreślonej wielkości produkcji na okres około jednego roku. Ponadto w przypadku niektórych rodzajów ram i widelców rowerowych, dla których wydano świadectwa pochodzenia/formularze A, brakowało potwierdzających zestawień kosztów. W rezultacie, jako że te części zostały wyprodukowane głównie z surowców pochodzących z Chin, uznano, że same części też pochodzą z Chin.
- (99) Ponadto przedsiębiorstwo twierdziło, że dokonywało zakupu potrzebnych części rowerowych od swojego przedsiębiorstwa powiązanego za pośrednictwem niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego. Dochodzenie wykazało jednak na koniec okresu sprawozdawczego niezapłaconą kwotę około 5 mln USD za części zakupione od tego niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego. Biorąc pod uwagę, że ten niezapłacony dług stanowił ponad 90 % wartości sprzedaży przedsiębiorstwa do Unii w okresie sprawozdawczym, fakt ten stawia pod znakiem zapytania stosunki między przedsiębiorstwem a jego partnerem handlowym. Ponadto weryfikacja pokazała, że to rzekomo niepowiązane przedsiębiorstwo handlowe stosowało niespójną marżę, w związku z czym ceny liczone za części rowerowe od pakistańskiego przedsiębiorstwa nie mogły być traktowane jako wiarygodne. Wreszcie, przedsiębiorstwo kupowało części bezpośrednio od swoich powiązanych przedsiębiorstw w Sri Lance i Kambodży oraz od jednego niepowiązanego przedsiębiorstwa w Sri Lance, lecz nie było w stanie wykazać pochodzenia żadnej z tych części podczas wizyty weryfikacyjnej, z wyjątkiem opon zakupionych od Sri Lanki. Ponadto statutowy cel tych trzech przedsiębiorstw ogranicza się do produkcji rowerów i nie obejmuje części rowerowych, dlatego stwierdzono, że części te pochodziły z Chin. W świetle powyższego surowce (części rowerowe) pochodzące z Chin stanowiły ponad 60 % łącznej wartości części produktu końcowego. Ustalono również, że wartość dodana do sprowadzonych części podczas działalności montażowej była niższa niż 25 % kosztu produkcji tego przedsiębiorstwa.
- (100) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo nie zgodziło się z oceną Komisji, iż formularze A/świadectwa pochodzenia przedstawione w odniesieniu do części rowerowych zakupionych w Sri Lance nie mogły zostać uznane za wystarczający dowód pochodzenia tych części. Przedsiębiorstwo argumentowało, że zestawienia kosztów zostały przygotowane przez firmę biegłych rewidentów, a importerzy powinni móc polegać na formularzach A/świadectwach pochodzenia wydanych przez departament handlu Sri Lanki. Przedsiębiorstwo potwierdziło, że zestawienia kosztów nie opierały się na rzeczywistych kosztach produkcji części, lecz jedynie na prognozie przyszłych kosztów ważnej przez około jeden rok. Przedsiębiorstwo twierdziło ponadto, że art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego nie stanowi reguły pochodzenia, a zatem nie może być zastosowany do oceny pochodzenia części rowerowych zakupionych w Sri Lance.
- (101) Jak wyjaśniono w motywie 98, formularze A/świadectwa pochodzenia nie zostały uznane za wystarczający dowód pochodzenia części rowerowych zakupionych w Sri Lance, ponieważ nie zostały wydane na podstawie rzeczywistych kosztów produkcji, lecz na prognozie kosztów produkcji w przyszłości, co nie gwarantuje, że te części rowerowe zostały rzeczywiście wyprodukowane zgodnie z prognozowanymi kosztami. Ponadto należy jasno stwierdzić, że Komisja nie podważa zasadniczo metodologii wydawania formularzy A/świadectw pochodzenia w Sri Lance, co wykracza poza zakres niniejszego dochodzenia, a jedynie ocenia, czy w tym przypadku spełnione zostały warunki przewidziane w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W tej sytuacji, choć uznaje się, że art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego jako taki faktycznie nie stanowi reguły pochodzenia, Komisja miała słuszne powody, żeby dojść do wniosku, iż te części pochodziły z Chin, jako że zostały one wyprodukowane przy użyciu ponad 60 % surowców z Chin, a ich wartość dodana stanowiła mniej niż 25 % kosztów produkcji. W związku z tym wszystkie powyższe twierdzenia zostały odrzucone.

- (102) Na tej podstawie uznano, że wspomniane przedsiębiorstwo prowadziło działalność montażową. W związku z tym stwierdzono występowanie w Pakistanie działalności montażowej związanej z obchodzeniem obowiązujących środków w rozumieniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

Niewystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła antydumpingowego

- (103) Pakistanowi przyznano status GSP Plus ⁽¹⁾ w końcu 2013 r. Choć nie można wykluczyć, że przyznanie dodatkowych korzyści w ramach zasad GSP mogło się przyczynić do zmotywowania różnych przedsiębiorstw do otwarcia zakładów produkcyjnych w Pakistanie i dokonywania wywozu rowerów na rynek Unii, nie ma to wpływu na ustalenie, że jedyny eksporter do Unii jest powiązany z przedsiębiorstwem w Sri Lance objętym środkami w następstwie poprzedniego dochodzenia w sprawie obejścia środków i że nabywał on części rowerowe głównie od Chin.
- (104) W ramach dochodzenia nie ujawniono zatem żadnej racjonalnej przyczyny ani ekonomicznego uzasadnienia dla działalności montażowej poza unikaniem środków obowiązujących wobec produktu objętego postępowaniem. Poza cłem nie stwierdzono żadnych innych czynników, które można by uznać za kompensację kosztów działalności montażowej.

Wniosek dotyczący Pakistanu

- (105) Rząd Pakistanu nie wysunął żadnych uwag po ujawnieniu ustaleń.
- (106) W dochodzeniu ustalono, że zmiana struktury handlu wynikała z praktyki, procesu lub prac niemających ekonomicznego uzasadnienia innego niż nałożone cło.

2.5.4. Filipiny

Uwagi ogólne

- (107) Jak stwierdzono w motywie 23, w dochodzeniu wykazano, że wywóz jednego z dwóch współpracujących przedsiębiorstw był w rzeczywistości dokonywany przed dwa niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe. Jedno z tych przedsiębiorstw handlowych, które nie współpracowało w dochodzeniu, prowadziło podobną działalność w Sri Lamce, co ustalono w kontekście poprzedniego dochodzenia w sprawie obejścia środków.

Przeładunek

- (108) Jak wspomniano w motywie 24, dwa przedsiębiorstwa na Filipinach współpracowały przez podanie informacji na formularzu dotyczącym zwolnienia. Wywóz tych współpracujących przedsiębiorstw stanowił całość przywozu z Filipin do Unii w okresie sprawozdawczym.
- (109) W dochodzeniu nie stwierdzono żadnych praktyk przeładunku produktów pochodzących z Chin za pośrednictwem Filipin.

Działalność montażowa

- (110) Poddano analizie źródła surowców (części rowerowe) oraz koszt produkcji w przypadku każdego współpracującego przedsiębiorstwa w celu ustalenia, czy jakkolwiek działalność montażowa na Filipinach nie stanowi obejścia obowiązujących środków zgodnie z kryteriami określonymi w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (111) W przypadku jednego z dwóch przedsiębiorstw na Filipinach surowce (części rowerowe) pochodzące z Chin stanowiły mniej niż 60 % łącznej wartości części zmontowanego produktu. Nie było zatem konieczne zbadanie, czy wartość dodana do sprowadzonych części podczas działalności montażowej przekraczała 25 % kosztu produkcji.
- (112) W przypadku drugiego przedsiębiorstwa ustaleń dokonano częściowo na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, jak wyjaśniono w motywach 25–44. Stwierdzono, że przedsiębiorstwo to było powiązane z chińskim producentem rowerów, objętym środkami. Przedsiębiorstwo to nabywało prawie wszystkie części w Chinach, w związku z czym surowce (części rowerowe) pochodzące z Chin stanowiły ponad 60 % łącznej wartości części produktu końcowego. Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 41–43, niektóre pozycje kosztów trzeba było skorygować. Zastosowano bardziej wiarygodny okres amortyzacji budynków, użyto wskaźnika wydajności (stosunek wielkości produkcji do liczby zatrudnionych) rzeczywistego producenta z Filipin do obliczenia bardziej wiarygodnej liczby zatrudnionych odpowiadającej wielkości produkcji podanej przez przedsiębiorstwo, a także wykorzystano średnie zużycie energii elektrycznej na rower rzeczywistego producenta z Filipin do obliczenia bardziej wiarygodnego kosztu energii elektrycznej w przeliczeniu na jeden rower.

⁽¹⁾ System GSP Plus jest obecnie ujęty w rozdziale III rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 (Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1).

- (113) Po ujawnieniu ustaleń jedno przedsiębiorstwo stwierdziło, że nie było w stanie zweryfikować danych wykorzystanych od rzeczywistego producenta z Filipin, ponieważ dane niepoufne przedstawione przez tego rzeczywistego producenta były niekompletne. W tym względzie należy zaznaczyć, że Komisja nie może ujawnić dokładnych danych rzeczywistego producenta z Filipin, ponieważ informacje te są poufne. Ponadto, podczas gdy dane niepoufne są zwykle podawane w postaci indeksów, w tym przypadku Komisja ujawniła przedsiębiorstwu dane wykorzystane od rzeczywistego producenta w formie przedziałów, podając wartość minimalną i maksymalną, a zatem dane bardziej konkretne aniżeli indeks. Przedsiębiorstwo dysponowało zatem szczegółowymi danymi, aby zrozumieć podstawy korekty jego kosztów i przedstawić uwagi. Wreszcie, przedsiębiorstwo nie zwróciło się w tej sprawie o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (114) To samo przedsiębiorstwo potwierdziło, że nie utrzymywało, iż spełnia warunek testu na mniej niż 60 % na podstawie art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Twierdziło jednak, że obliczenia w ramach testu dotyczącego 25 % wartości dodanej dokonane przez Komisję były nieprawidłowe, ponieważ nie obejmowały kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ani zysku, ponieważ Komisja oddzieliła wartość dodaną surowców od wartości dodanej przywożonych ram, i wreszcie, ponieważ Komisja uwzględniła tylko wartość dodaną w proporcji do części zakupionych w Chinach. Jak wyjaśniono poniżej, argumenty te opierają się na błędnym rozumieniu odnośnego przepisu rozporządzenia podstawowego.
- (115) Po pierwsze, jak wyjaśniono w motywie 80, koszty uwzględnione w obliczeniach wartości dodanej to koszty poniesione w procesie wytwarzania, które prowadzą do zwiększonej wartości produktu końcowego w stosunku do jego kosztów początkowych (na przykład koszty pracy związanej z wytwarzaniem, ogólne koszty wytworzenia, amortyzacja zakładów produkcyjnych, części wytwarzane wewnętrznie). Koszty te powinny zostać poniesione podczas procesu wytwarzania. Poniesione przez przedsiębiorstwo koszty, których nie da się powiązać z procesem wytwarzania podczas okresu sprawozdawczego nie są uwzględniane do celów obliczenia wartości dodanej. Z tego względu koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne nie są uwzględnione w obliczeniach wartości dodanej, ponieważ przedsiębiorstwo nie ponosi tych kosztów podczas procesu wytwarzania i koszty te nie zwiększają wartości dodanej produktu. Nie można także uwzględnić zysku, ponieważ nie jest on składnikiem wartości dodanej. Ponadto jest on uzależniony od decyzji zarządu i mechanizmów rynkowych.
- (116) Po drugie, w odniesieniu do drugiego argumentu należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego części zakupione nie są uwzględniane w obliczeniach wartości dodanej przez przedsiębiorstwo. W obliczeniach wartości dodanej uwzględnia się jedynie koszty poniesione bezpośrednio i pośrednio w działalności montażowej części.
- (117) Wreszcie po trzecie, Komisja wzięła pod uwagę wartość dodaną proporcjonalnie do części zakupionych z Chin zgodnie z utrwaloną praktyką i art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W każdym razie, nawet gdyby w tym przypadku nie zastosowano tej zasady, nie wpłynęłoby to na wniosek Komisji, że przedsiębiorstwo nie spełniło warunku testu na 25 % wartości dodanej, ponieważ ponad 80 % części zostało zakupionych w Chinach.
- (118) Ponadto przedsiębiorstwo zakwestionowało też dokonaną przez Komisję korektę kosztów (pracy, energii, amortyzacji i premii dla kierownictwa). Jeśli chodzi o koszty pracy, przedsiębiorstwo twierdziło, że Komisja bez żadnego powodu nie uwzględniła pośrednich kosztów pracy, a nie wykazała, że zgłoszone koszty pracy były niewiarygodne. Jeśli chodzi o koszty energii przedsiębiorstwo twierdziło, że koszty te mogą być różne w różnych zakładach produkcyjnych w zależności od rodzaju produktu i godzin pracy. W odniesieniu do amortyzacji przedsiębiorstwo utrzymało swoje poprzednie twierdzenia, że rachunki przedsiębiorstwa zostały poddane audytowi, zaś co do premii dla kierownictwa przedsiębiorstwo argumentowało, że korekta Komisji była arbitralna.
- (119) Choć przedsiębiorstwo twierdziło, że produkuje ramy rowerowe, faktu tego nie można było zweryfikować podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu, jak wyjaśniono w motywie 35, a na żadnym etapie dochodzenia przedsiębiorstwo nie przedstawiło rzeczywistych kosztów produkcji ram. Przedsiębiorstwo przedłożyło łączne koszty produkcji ram i montażu rowerów. Z tego względu Komisja nie była w stanie ocenić, czy jednostkowe koszty produkcji ram poniesione przez przedsiębiorstwo były wiarygodne. Należy przypomnieć, że według informacji zawartych w odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków przedsiębiorstwo zakupiło większość ram rowerowych w Chinach, a więc koszty produkcji zgłoszone przez przedsiębiorstwo poniesiono głównie podczas montażu rowerów. Porównując zgłoszone koszty przedsiębiorstwa z podobnymi kosztami poniesionymi przez rzeczywistego producenta z Filipin, Komisja doszła do wniosku, że koszty zgłoszone przez przedsiębiorstwo nie mogły zostać poniesione w procesie wytwarzania i że część z nich stanowiły inne koszty.
- (120) Jeśli chodzi o koszty pracy, to Komisja wcale nie odrzuciła pośrednich kosztów pracy przedsiębiorstwa, przeciwnie, włączyła je do łącznych kosztów pracy, wraz z bezpośrednimi kosztami pracy. Podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu Komisja zgromadziła szczegółowe dane na temat liczby zatrudnionych i ich wydajności pracy w głównych działach rzeczywistego producenta na Filipinach. Z porównania danych przedłożonych przez

przedsiębiorstwo z podobnymi danymi dostarczonymi przez rzeczywistego producenta z Filipin wynikało, że przedsiębiorstwo zawyżyło liczbę zatrudnionych faktycznie pracujących w dziale ram i widelców rowerowych, montażu rowerów, montażu kół i kontroli jakości. Dlatego korekta kosztów pracy przedsiębiorstwa związanych z procesem wytwarzania i wykańczania była uzasadniona.

- (121) Jeśli chodzi o koszty energii, Komisja zdaje sobie sprawę, że zużycie energii może być różne w zależności od producenta. W rzeczywistości działalność rzeczywistego producenta z Filipin jest bardziej złożona od działalności przedsiębiorstwa, a więc wiąże się z większym zużyciem energii elektrycznej. Dlatego też metodologia zastosowana przez Komisję nie była niekorzystna dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem.
- (122) W odniesieniu do kosztów amortyzacji w rocznych sprawozdaniach objętych audytem nie ma wyjaśnienia dotyczącego okresu użytkowania budynków. Należy przypomnieć, że podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu Komisja wielokrotnie zwracała się do przedsiębiorstwa o przedstawienie dowodów na rok zakończenia budowy budynków oraz oceny księgowego przedsiębiorstwa dotyczącej okresu amortyzacji budynków. Przedsiębiorstwo się z tego nie wywiązało, a za to stwierdziło, że ponieważ zostało objęte audytem przez lokalne organy podatkowe, nie musi przedstawiać Komisji dowodów w kontekście niniejszego dochodzenia. Z tego powodu Komisja skorygowała kwotę amortyzacji, wykorzystując okres amortyzacji zgodny z międzynarodowymi praktykami księgowymi.
- (123) Wreszcie, jeśli chodzi o premie dla kierownictwa produkcji i zagranicznych członków kierownictwa, należy zwrócić uwagę, że takie koszty, a szczególnie wartość takich kosztów nie jest powiązana z procesem produkcji ani wielkością produkcji. Są to koszty administracyjne, a więc nie są uwzględnione w obliczeniach wartości dodanej.
- (124) W związku z tym powyższe twierdzenia zostały odrzucone.
- (125) Skorygowana na tej podstawie wartość dodana do sprowadzonych części podczas działalności montażowej nie przekraczała 25 % kosztu produkcji tego przedsiębiorstwa.
- (126) W związku z tym stwierdzono występowanie na Filipinach działalności montażowej związanej z obchodzeniem obowiązujących środków w rozumieniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

Niewystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła antydumpingowego

- (127) Filipinom przyznano status GSP Plus w końcu 2014 r., a więc długo po utworzeniu dwóch filipińskich producentów.
- (128) W ramach dochodzenia nie ujawniono zatem żadnej racjonalnej przyczyny ani ekonomicznego uzasadnienia dla działalności montażowej poza unikaniem środków obowiązujących wobec produktu objętego postępowaniem. Poza cłem nie stwierdzono żadnych innych czynników, które można by uznać za kompensację kosztów działalności montażowej.

Wniosek dotyczący Filipin

- (129) Rząd Filipin nie wysunął żadnych uwag po ujawnieniu ustaleń.
- (130) W dochodzeniu ustalono, że zmiana struktury handlu wynikała z praktyki, procesu lub prac niemających ekonomicznego uzasadnienia innego niż nałożone cło.

2.6. Osłabienie skutków naprawczych cła antydumpingowego

- (131) W ocenie dotyczącej ewentualnego osłabienia przez produkty przywożone skutków naprawczych obowiązujących środków pod względem ilości i cen wykorzystano ilości i ceny eksportowe zgłoszone przez współpracujące przedsiębiorstwa oraz dane Comext. Ceny eksportowe porównano z poziomem usuwającym szkodę dla producentów unijnych ustalonym ostatecznie, a mianowicie w ramach przeglądu okresowego zakończonego w 2013 r., o którym mowa w motywie 4.
- (132) Porównanie poziomu usuwającego szkodę określonego w ramach przeglądu okresowego w 2013 r. ze średnią ważoną ceną eksportową w okresie sprawozdawczym niniejszego dochodzenia wykazało znaczne zniżenie cen w przypadku każdego z trzech państw, których dotyczy postępowanie.
- (133) W dochodzeniu ustalono, że ilości, które wyprodukowano i w przypadku których stwierdzono obchodzenie środków, są znaczące i mogą się istotnie zwiększyć w przyszłości ze względu na atrakcyjność rynku Unii.

- (134) W dochodzeniu ujawniono, że działalność montażowa może być z łatwością uruchomiona i zamknięta w krótkim czasie. Świadczyło o tym zjawisko przenoszenia działalności montażowej z jednego państwa do drugiego zaraz po wszczęciu przez Komisję dochodzenia w sprawie obejścia środków. Ponadto ustalono, że niektóre przedsiębiorstwa objęte niniejszym dochodzeniem były powiązane z przedsiębiorstwami, które już podlegają środkom, lub dokonywały wywozu na rynek Unii za pośrednictwem tego samego niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego.
- (135) Stwierdzono zatem, że obowiązujące środki ulegają osłabieniu pod względem ilości i cen na skutek przywozu objętego niniejszym dochodzeniem.

2.7. Dowód na istnienie dumpingu

- (136) Wreszcie, zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oceniono, czy istnieją dowody na stosowanie dumpingu w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej poprzednio dla produktu objętego postępowaniem.
- (137) W ramach przeglądu okresowego zakończonego w 2013 r., o którym mowa w motywie 4, wartość normalna została ustalona na podstawie cen występujących w Meksyku – państwie, które w dochodzeniu tym uznano za państwo o gospodarce rynkowej analogicznej do Chin („wartość normalna ustalona poprzednio”).

2.7.1. Kambodża

- (138) Znaczna część wywozu z Kambodży została uznana za rzeczywistą produkcję kambodżańską wywożoną przez trzy kambodżańskie przedsiębiorstwa, w przypadku których nie stwierdzono zaangażowania w praktyki obchodzenia środków, jak stwierdzono w motywie 75. Z tego względu w celu ustalenia cen eksportowych w wywozie z Kambodży, na które miały wpływ praktyki związane z obchodzeniem środków, uwzględniono tylko wywóz producentów/eksporterów obchodzących środki. Dane te porównano także za pomocą kontroli krzyżowej z danymi Comext.
- (139) W celu rzetelnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie kosztów transportu, przeładunku, załadunku i pakowania, podanych przez przedsiębiorstwa w odpowiedziach na formularzu dotyczącym zwolnienia.
- (140) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego dumping obliczono przez porównanie średniej ważonej wartości normalnej ustalonej poprzednio i odnośnych średnich ważonych cen eksportowych z Kambodży w okresie sprawozdawczym, wyrażonych jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem.
- (141) Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i ustalonych w ten sposób średnich ważonych cen eksportowych wykazało istnienie znacznego dumpingu.
- (142) Po ujawnieniu ustaleń ministerstwo handlu Kambodży zwróciło się o wyjaśnienie, czy ustalenia dotyczące dumpingu, o których mowa w motywie 141, zostały oparte wyłącznie na danych dotyczących wywozu przedsiębiorstw, które obchodziły środki, jak stwierdzono w dochodzeniu, i czy Komisja znalazła dowody świadczące o dumpingu dokonywanym przez rzeczywiste przedsiębiorstwa z Kambodży.
- (143) W tym względzie należy potwierdzić, że, jak wspomniano w motywie 138, wywozu dokonywanego przez rzeczywistych producentów z Kambodży nie uwzględniono do celów obliczenia marginesu dumpingu na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego. Ponadto w art. 13 rozporządzenia podstawowego nie przewidziano dochodzenia w sprawie dumpingu dokonywanego przez rzeczywistych producentów w Kambodży.

2.7.2. Pakistan

- (144) Cenę eksportową ustalono na podstawie średniej ceny eksportowej rowerów w okresie sprawozdawczym stosowanej przez współpracujące przedsiębiorstwo i porównanej za pomocą kontroli krzyżowej z danymi Comext.
- (145) W celu rzetelnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym wprowadzono dostosowania uwzględniające koszty przeładunku, załadunku, nieprzewidziane wydatki, fracht w państwie, którego dotyczy postępowanie, oraz koszty pakowania, podane przez przedsiębiorstwo w odpowiedzi na formularzu dotyczącym zwolnienia i uzupełnione podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu.

- (146) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego dumping obliczono przez porównanie średniej ważonej wartości normalnej ustalonej poprzednio i odnośnych średnich ważonych cen eksportowych z Pakistanu w okresie sprawozdawczym, wyrażonych jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.
- (147) Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i ustalonych w ten sposób średnich ważonych cen eksportowych wykazało istnienie znacznego dumpingu.

2.7.3. Filipiny

- (148) Znaczna część wywozu z Filipin została uznana za rzeczywistą produkcję filipińską wywożoną przez jedno filipińskie przedsiębiorstwo, w przypadku którego nie stwierdzono zaangażowania w praktyki obchodzenia środków, jak stwierdzono w motywie 111. Z tego względu w celu ustalenia cen eksportowych w wywozie z Filipin, na które miały wpływ praktyki związane z obchodzeniem środków, uwzględniono tylko wywóz producenta/eksportera obchodzącego środki. Niemniej jednak, jak wyjaśniono w motywach 40 i 44 cena eksportowa przedsiębiorstwa obchodzącego środki została odrzucona i jego cenę eksportową ustalono na podstawie danych Comext.
- (149) W celu rzetelnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie kosztów transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i pakowania, podanych przez współpracujące przedsiębiorstwo w odpowiedzi na formularzu dotyczącym zwolnienia.
- (150) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego dumping obliczono przez porównanie średniej ważonej wartości normalnej ustalonej poprzednio i odnośnych średnich ważonych cen eksportowych z Filipin w okresie sprawozdawczym, wyrażonych jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.
- (151) Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i ustalonych w ten sposób średnich ważonych cen eksportowych wykazało istnienie znacznego dumpingu.
- (152) Po ujawnieniu ustaleń jedno przedsiębiorstwo wystąpiło z twierdzeniem, że margines dumpingu obliczony na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego był niższy od stawki cła obowiązujących środków, a zatem rozszerzenie środków nie było uzasadnione. Jak wykazano powyżej, spełnione są warunki dotyczące zastosowania środków na mocy art. 13 rozporządzenia podstawowego, które są inne niż warunki dotyczące środków na mocy art. 5 rozporządzenia podstawowego. Twierdzenie to zostało zatem odrzucone.

3. ŚRODKI

- (153) W świetle powyższych ustaleń Komisja stwierdza, że ostateczne cło antidumpingowe wprowadzone wobec przywozu rowerów pochodzących z Chin było obchodzone przez przeładunek w Kambodży oraz działalność montażową w Kambodży, Pakistanie i na Filipinach w rozumieniu art. 13 rozporządzenia podstawowego.
- (154) Zgodnie z art. 13 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego obowiązujące środki wprowadzone wobec przywozu produktu objętego postępowaniem, pochodzącego z Chin, powinny zatem zostać rozszerzone na przywóz tego samego produktu wysyłanego, bezpośrednio lub pośrednio, z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kambodży, Pakistanu lub Filipin.
- (155) Rozszerzeniem należy objąć środki obecnie wprowadzone przepisem art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 502/2013 wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, czyli ostateczne cło antidumpingowe w wysokości 48,5 % stosowane do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem.
- (156) Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stanowią, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wprowadzonych do Unii, poddanych rejestracji wymaganej rozporządzeniem wszczynającym, cło należy pobierać od zarejestrowanego przywozu rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin.
- (157) Jedno przedsiębiorstwo z Kambodży wystąpiło z wnioskiem o niepobieranie cła od przywozu jego zarejestrowanych produktów, powołując się na sprawiedliwe traktowanie. Wobec braku podstawy prawnej i ze względu na zapewnienie skuteczności środka wniosek ten został odrzucony.

4. WNIOSKI O ZWOLNIENIE

4.1. Kambodża

- (158) Pięć przedsiębiorstw w Kambodży, które zwróciło się o przyznanie zwolnienia z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, złożyło formularz dotyczący zwolnienia.
- (159) W przypadku trzech z pięciu współpracujących przedsiębiorstw w Kambodży, które złożyły wniosek o zwolnienie z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, nie stwierdzono stosowania praktyk obchodzenia środków, jak wskazano w motywie 75. Ponadto dwóch z tych producentów potrafiło wykazać, że nie są powiązani z żadnym z producentów/eksporterów zaangażowanych w praktyki związane z obchodzeniem środków ani z żadnym z chińskich producentów/eksporterów rowerów. Dlatego też zwolnienie z rozszerzonych środków mogło zostać przyznane tym dwóm przedsiębiorstwom.
- (160) Jeśli chodzi o trzecie przedsiębiorstwo, które, jak stwierdzono w motywie 75, nie stosowało praktyk obchodzenia środków objętych niniejszym dochodzeniem, przedsiębiorstwo to było powiązane z chińskim producentem/eksporterem rowerów. W dochodzeniu nie znaleziono jednak żadnych dowodów na to, że powiązanie to zostało ustanowione lub było wykorzystywane w celu obejścia obowiązujących środków. W rzeczywistości powiązanie to powstało, zanim w 1993 r. wprowadzono środki, a w niniejszym dochodzeniu nie stwierdzono żadnych stosunków umownych między tymi dwoma przedsiębiorstwami. Z tego względu, jak stwierdzono w rozporządzeniu wszczynającym, nawet jeśli producenci są powiązani z przedsiębiorstwami objętymi pierwotnymi środkami, zwolnienie może zostać przyznane, jeśli brak jest dowodów na to, że powiązanie z przedsiębiorstwami objętymi pierwotnymi środkami powstało lub było wykorzystywane w celu obejścia pierwotnych środków. Jako że nie znaleziono takich dowodów, zwolnienie z rozszerzonych środków mogło zostać przyznane temu przedsiębiorstwu.
- (161) Jeśli chodzi o pozostałe dwa przedsiębiorstwa, które wystąpiły o zwolnienie z ewentualnych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, jak stwierdzono w motywie 76, przedsiębiorstwa te angażowały się w praktyki obchodzenia środków. Dlatego zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego tym przedsiębiorstwom nie można przyznać zwolnienia.

4.2. Pakistan

- (162) Jedno przedsiębiorstwo w Pakistanie, które zwróciło się o przyznanie zwolnienia z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, złożyło formularz wniosku o zwolnienie.
- (163) Jak stwierdzono w motywie 102, przedsiębiorstwo to angażowało się w praktyki obchodzenia środków. Dlatego zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego temu przedsiębiorstwu nie można przyznać zwolnienia.

4.3. Filipiny

- (164) Dwa przedsiębiorstwa na Filipinach, które złożyły wniosek o przyznanie zwolnienia z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, przesłały odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia.
- (165) W przypadku jednego przedsiębiorstwa ustalono, że nie brało ono udziału w praktykach obchodzenia środków objętych niniejszym dochodzeniem, jak wyjaśniono w motywie 111. Ponadto producent ten potrafił wykazać, że nie jest powiązany z żadnym z przedsiębiorstw, w przypadku których ustalono obchodzenie środków, ani też z żadnym chińskim producentem/eksporterem rowerów. Dlatego też zwolnienie z rozszerzonych środków mogło zostać przyznane temu przedsiębiorstwu.
- (166) Jak wyjaśniono w motywach 112 i 125, ustalono, że drugie przedsiębiorstwo angażowało się w praktyki obchodzenia środków, a zatem zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie można mu przyznać zwolnienia.

4.4. Środki szczególne

- (167) Uznaje się, że w tym przypadku konieczne jest wprowadzenie środków szczególnych w celu zapewnienia właściwego stosowania takich zwolnień. Tymi środkami szczególnymi jest wymóg przedstawienia organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rozszerzonemu cłu antydumpingowemu.

4.5. Nowi eksporterzy

- (168) Nie naruszając przepisów art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, inni producenci/eksporterzy w Kambodży, Pakistanie i na Filipinach, którzy nie ujawnili się w ramach niniejszego postępowania i nie dokonywali wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii w okresie sprawozdawczym i którzy zamierzają złożyć wnioski o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego na podstawie art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, będą musieli wypełnić formularz dotyczący zwolnienia, aby umożliwić Komisji ustalenie, czy takie zwolnienie może być uzasadnione. Tego rodzaju zwolnienie może zostać przyznane po dokonaniu oceny następujących czynników: sytuacji rynkowej produktu objętego dochodzeniem, mocy produkcyjnych i stopnia wykorzystania mocy produkcyjnych, zakupów i sprzedaży, prawdopodobieństwa kontynuowania praktyk, w odniesieniu do których nie ma wystarczającej racjonalnej przyczyny ani ekonomicznego uzasadnienia, oraz dowodów na istnienie dumpingu. Komisja zwykle przeprowadza także wizytę weryfikacyjną na miejscu. Wnioski w tej sprawie należy niezwłocznie skierować do Komisji, razem ze wszystkimi istotnymi informacjami, w szczególności takimi jak wszelkie zmiany w działalności przedsiębiorstwa związane z produkcją i sprzedażą.
- (169) Jeżeli zwolnienie zostanie przyznane, obowiązujące rozszerzone środki powinny zostać odpowiednio zmienione. Następnie wszelkie przyznane zwolnienia będą monitorowane w celu zapewnienia zgodności z warunkami, które są z nimi związane.

5. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (170) W dniu 13 marca 2015 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz wezwała je do przedstawienia uwag. Uwagi otrzymano od ministerstwa handlu Kambodży, dwóch przedsiębiorstw z Kambodży, jednego przedsiębiorstwa z Pakistanu i jednego przedsiębiorstwa z Filipin. Uwagi przedstawione przez strony ustnie lub na piśmie zostały rozpatrzone. Żaden z przedstawionych argumentów nie doprowadził do zmiany ostatecznych ustaleń.
- (171) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, nałożone art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 502/2013 na przywóz rowerów dwukołowych i innych rowerów (w tym trzykołowych wózków-rowerów dostawczych, jednak z wyłączeniem rowerów jednokołowych), bezsilnikowych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz rowerów dwukołowych i innych rowerów (w tym trzykołowych wózków-rowerów dostawczych, jednak z wyłączeniem rowerów jednokołowych), bezsilnikowych, wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin, obecnie objętych kodami CN ex 8712 00 30 i ex 8712 00 70 (kody TARIC 8712 00 30 20 i 8712 00 70 92), z wyjątkiem produktów wyprodukowanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Kambodża	A and J (Kambodża) Co., Ltd., Special Economic Zone Tai Seng Bavet, Sangkar Bavet, Krong Bavet, Ket Svay Rieng, Kambodża	C035
	Smart Tech (Kambodża) Co., Ltd., Tai Seng Bavet Special Economic Zone, National Road No. 1, Bavet City, Svay Rieng, Kambodża	C036
	Speedtech Industrial Co. Ltd. oraz Bestway Industrial Co., Manhattan (Svay Rieng) Special Economic Zone, National Road No. 1, Sangkat Bavet, Krong Bavet, Svay Rieng Province, Kambodża	C037
Filipiny	Procycle Industrial Inc., Hong Chang Compound, Brgy. Lantic, Carmona, Cavite, Filipiny	C038

2. Stosowanie zwolnień przyznanych przedsiębiorstwom wyszczególnionym w ust. 1 niniejszego artykułu lub upoważnionym przez Komisję zgodnie z art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury stosuje się cło antydumpingowe nałożone przepisami ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Cło rozszerzone na mocy ust. 1 niniejszego artykułu pobierane jest od przywozu produktów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zarejestrowanych zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 938/2014 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, z wyjątkiem przywozu produktów produkowanych przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1.
4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski te muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski należy przysłać do Dyrekcji H w Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Komisji Europejskiej na następujący adres:

European Commission

Directorate-General for Trade

Directorate H

Biuro: CHAR 04/039

1049 Bruxelles/Brussel

BELGIQUE/BELGIË

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Komisja może zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu pochodzącego od przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem (UE) nr 502/2013, z cła rozszerzonego na mocy art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestać rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 938/2014.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 2, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową, w następującej formie:

- 1) imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu, który wystawił fakturę;
- 2) oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produkt objęty postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w [odpowiednie państwo]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.
- 3) Data i podpis.
